

fremtiden. Men det kræver nogle investeringer, og de investeringer har hr. Ikasts partifælle ikke været villig til at foretage i denne omgang. Er det ikke forkert ikke at gøre det?

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

**Kaj Ikast (KF):**

Jeg er dybt bekymret over, at fru Margrete Auken ikke så mig ved elkonferencen. Jeg blev oven i købet citeret for at have stillet et spørgsmål, de ikke kunne høre, så jeg er da ked af, at man overser mig på den måde.

Jernbanen over Femern Bælt er nu engang en nødvendighed, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtson, uanset om man vil det eller ej. Så kan man godt sige, at jeg vil bygge en motorvejsbro, javel, men 65 pct. af udgifterne er til jernbanen. Det var meget billigere at lave en bro kun til biler. Den ville give en stor indtægt, og den ville kun koste 35 pct. af, hvad hele broen koster.

Vi er hele tiden gået ind for, at der skal være lige betingelser for trafikken på Storebæltsbroen og på Øresundsbroen, og det samme skal gælde for Femern Bælt-forbindelsen. Men vi ved, at det er nødvendigt, at det er bilerne, der betaler for jernbanen, for jernbanen kan ikke selv. Det så man, dengang Deutsche Bundesbahn lavede et forslag til finansiering af Femern Bælt-forbindelsen: De, der ikke kunne betale, var jernbanen. Bilerne kunne godt.

Så vil jeg gerne sige om Århus-København og Esbjerg-Århus: Jamen nu kører det jo virkelig godt. Jeg kører med den herover og tilbage igen hver uge, og jeg taler med de passagerer, der er med. Der er stor begejstring over personalet og over hele den måde, det afvikles på, og nu er togene oven i købet begyndt at gå præcis.

Jeg vil gerne sige til hr. Martin Lidegaard: Jamen der skal investeres mange penge i jernbanerne de kommende år. Hvis man skal følge hvidbogen, sagde jeg, da vi havde debatten, koster det 30 mia. kr., og dem har vi nok ikke, men så må vi altså finde løsninger. Det Konservative Folkepartis mening er, at den kollektive trafiksygrad er jernbanerne, og derefter skal den udbygges ved hjælp af amterne og de busselskaber, der findes.

(Kort bemærkning).

**Jacob Buksti (S):**

Jeg vil da gerne komme hr. Kaj Ikast til undsætning og bekræfte, at jeg så hr. Kaj Ikast til den pågældende høring. Problemet er bare, at man

ikke kan høre, at hr. Kaj Ikast var der, forstået på den måde, at det har jo overhovedet ikke gjort indtryk, uanset hvad der blev sagt af argumenter.

Så er der noget, jeg ikke kunne forstå i det, hr. Kaj Ikast sagde. Hr. Kaj Ikast startede med, at der blev truffet en beslutning i EU i juni 1992 om, at man skulle kunne køre internationalt med tog, med et fint ord interoperabilitet. Jeg forstod også, at det næsten var Socialdemokraternes skyld, at man stadig ikke kan det.

Nu har jeg været med til, jeg ved ikke hvor mange, transportministerrådsmøder i EU, og jeg skulle hilse og sige: Jeg tror, det er andre og stærkere kræfter, der ligger bag. Man kan harmonisere meget i EU, men stikkontakter og jernbanetraffic er noget af det værste overhovedet. Jeg vil bare høre, om hr. Kaj Ikasts varme tanker om brede forlig skal forstås sådan, at når vi skal til at forhandle den investeringsplan, går regeringen reelt efter brede forlig, så vi ikke skal forhandle med en pistol for panden, fordi der er nogle, som er mere inde i varmen end andre. Det synes jeg er interessant.

Så blot til sidst: Hr. Kaj Ikast siger, at det, jeg står med her, ikke tæller i byretten. Nej, det gør det ikke, fordi vi fik en anden regering. Men jeg har papiret her, og heri står, at det, vi var ved at være enige om, er vi enige om den 30. oktober 2002. Hr. Kaj Ikast kan selv se efter.

**Formanden:**

Kan hr. Jacob Buksti også se en rød lampe?

(Kort bemærkning).

**Margrete Auken (SF):**

Jeg må give hr. Kaj Ikast en uforbeholden undskyldning. Jeg tror, at når jeg var sikker på, at han ikke havde været til stede, var det, fordi min respekt for hr. Kaj Ikast faktisk er betragtelig større, end det normalt fremgår fra denne talerstol, og jeg tænkte: Han kan umuligt have været der, sådan som han lyder. Der er intet sket.

Vi havde sat en hel lang dag af, og der var ikke én eneste af de indkaldte eksperter, der argumenterede for, at vi skulle fortsætte elektrificeringen – ikke én eneste – og derfor tænkte jeg: Hr. Kaj Ikast kan ikke have været der. Men jeg undskylder, for nu har han jo bekræftet, at han var der, men at han vitterlig ikke lod sig rokke af fakta og sådan nogle ting. Det kan også være besværligt.

Jeg tror stadig, at af hensyn til de meget, meget store omkostninger, der er ved det, er det